

מסורת הש"ס

(א) לפיל יט: (ש"י, ב) לקמן
 סג, ג) (פ"ד ה"א,
 ד) (פ"ד ה"ד, ה) (נמדבר
 ל, ו) (ט"ז ל: ו) ש"ך
 למתני לקמן כג.

הגהות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה ר' יהודה וכו' אשכנח תחניה בדר וכו' למרו וכו' דר' יהודה היא אדמו"ר ממש נמר אלא תלה מירות בלחור היא ניזר לחור שאל תצונו: (ג) ד"ה מ' קמי וכו' נג' דנרנן אלא שפשיבוי בשעת: (א) ד"ה שלל נתחנן וכו' לא שפשיבוי אלא לשחיה מרובה אבל לא שחיה שמה מעומת: (ד) ד"ה אלא משתמי וכו' לא למה בגמרה נתחנן:

גליון הש"ס

בהר"ן ד"ה גרמ"י וכו'
אבל מעמידן וכו'. עין
לקמן כג ע"א סהר"ן ד"ה
ומי שרי:

פירוש הרא"ש

שְׁמֵהוּ רִצְוֵן בִּי דְרִינִי
וְלֹא הִי כִלְלָם לָשׁ דְּנִר
וְלֹא הִמְכִּיר כִּלְלֵי דְנִר
הִלְקִים שְׁמֵהוּ דְמִסּוּן
הִלְקִים בִּי שְׁמִיתוֹת מִלְּפָנֵי
דְּמִר הִתְחַל מִלְּפָנֵי כֹחַ אִי
דְנִר דְּרִעְטִי וְכֹחַ אִי וְלֹא
וְחִסְתִּי דְּנִר שְׁלֵל אִין
דְּנִר אִין הִלְקִי הִתְחַל
כִּי אִי חִלְלֵי שְׁמֵהוּ
כִּי חִלְקִי כִּי שְׁמִיתוֹת
הִסֵּב דְּמִתָּה מִלְּפָנֵי
הִסֵּב שְׁמֵהוּ דְנִר כִּי מִתְּרִין
הִסֵּב לְפָנֵי דְנִר כִּי חִלְקִי
כִּי דְנִר שְׁמֵהוּ (ג' א' ב')
אִיִּין כִּי יִקְרֵב אִוֵּם א' ב'
חִלְקִי חִתְרִי א' ב' וְהִרִי
ב' ב' בְּנֵי מִשְׁרָה לֵאמֹר ב' ב'
אִי שְׁמֵהוּ בְּנֵי דְנִר
שְׁמֵהוּ עֲמִידֵי וְעַד מִר
לְפָנֵיהֶם דְּרִעְטִי לְפָנֵי
כִּי אִין מִתְּרִין וְעַד מִר
חִלְקִים לְפָנֵיהֶם שְׁמֵהוּ
חִתְרִי מִתְּרִין הִלְקִי כִּי
שְׁלֵל הִי הִתְחַל דְּנִר
כִּי שְׁמֵהוּ דְנִר שְׁמֵהוּ
דְנִר כִּי שְׁמֵהוּ מִתְּרִי
חִתְרִי לְפָנֵי שְׁמֵהוּ הִתְחַל
כִּי א' ב' דְנִר ב' ב' שְׁמֵהוּ
שְׁמֵהוּ צ' הִי שְׁמֵהוּ
כִּי שְׁמֵהוּ מִתְּרִי שְׁמֵהוּ
שְׁמֵהוּ דְנִר וְלֹא הִי
כִּי שְׁמֵהוּ מִתְּרִי הִלְקִי
כִּי אִי מִתְּרִי
שְׁמֵהוּ הִתְחַל וְלֹא כִי
שְׁמֵהוּ שְׁמֵהוּ
ק' דְּמִתְּרִי דְּמִתְּרִי
דְנִר כִּי לֹא שְׁמֵהוּ
וְלֹא כִי וְלֹא כִי וְלֹא
כִי וְלֹא וְתִשְׁתַּלְּחֵי כִי אִין
ל' א' אִין שְׁמֵהוּ שְׁמֵהוּ

ואמר ליה איהו בצד משק
ביניהם אלא חני סלע במקח
לזר אלא מחסונים לנדר גמור
אביה ושתיה. ומה שזכר
דמה שפילא בפיו אינו נדר

רע"ז

[illegible]

קמי הכי הוה משמע שיהיו ראו כחלה בשלש דירגין (א) ואלא
נבשיו בשעת הניד אין רוצין אלף סמךא דעמייהו דאדור פיהו
פיהו ולכן שיהיו ונדר מעליהו: הוי' רוצין **סנן**. דמשמע מעיקרא
הוי' רוצין בנ' דירגין ואומי שיהיו נמי רוצין ולא היה פיהו ולכן שיו
ינכך אפילו רבנן מודו דמוחזין וכדי לזרז זה אמר אז תבחונו שיהיו:
אמר לו טפי מסבל וסלה אומר בלוי משקל. היכא דאמר שאיזי פומה
וסבלה חה אומר שאיזי מוסף: על שקל כיון דדבריה שיהיו קרובין
בשלש דירגין אמרינן דנדרין ורוחין הוו. אבל הכא כיון דאמר טפי
וסבלה דהיינו פרוטה והלא אומר קום שאיזי מוסף לך על פרוטה
נחות משקל דהשתא מרחיק מילתיהו משלש דירגין כיון דדייקין
ידי דנראה הוי ואקסריס או לא דירוחין הוה: **היה מסברא**. שהיה
נפוצירו ללכוכל אללו מעט: **קום ביסוף שאיזי נכנס**. שגד כלה: **אמר**
ביסוף: וטיפס זונן שאיזי טועם. שלא ללכוכל אללו כלה: **מוסר**
אמר לביתו ללכוכל קימאול לשמות ביסוף טיפס זונן. אבל לא אכילה
מרוצה: **שלא נסכוון זה**. המסבר אלף לשום אכילה מרוצה שיסעוד
אללו הדינה ולשון טיפס זונן לא תבחוון זה (א) שהיה שמה מועטת:
אלף טיפס זונן קאמר. דמשמע שמה מועטת ואכילה מועטת: **אלף**
משפטי איניס הכי. דר' דאמר (סנה' פ"ה) יכלל עמו ודאי ללכילה מתכוון
הוי' נדר זה שאיזי טועם עמו טיפס זונן ודאי ללכילה (ו) מרוצה
מתכוון ולהכי מותר לשמות טיפס זונן: **ה"נ משפטי איניס הכי**. דכי
מתכוון ליתן שלש דירגין אומר שאיזי מוסף על פרוטה פחות
משקל ולעולם נדרי דירוחין הוו ואפילו דאמר דאמר וצברי משקל:

אשונה יתה נזירות לבטלה וכי האי גוונא פשיטא ליה לתנא דמתא
על שניהם ולבסוף ג"כ ק"ה שרזו בשלשה דינרין ונמלא
מ"מ: אמר ליה עמי מפלט. כלומר שאמר לו קונם שאני פוח
וקל פחות פרוטה: נדרה הו' לו ורזין הו'. דאיכא למימר
מר ליה עמי מפלט. שאמר שיהי פסחתי לו מחמת דינרין ואמר לו
ומתקין כולי האי בדוקא דרי: שלא נספוקו לו אלל לשא איכיל
והא צבירו שיכל שיהי אסר על עצמו אפילו דריסת הרגל וש

פ"ו א"ל איז דא שיהי' ענינים יוצר משקל מ' מארצין מתעוררין דוקא קטני נאמן
 און שלש דעברין אז דרנס לידור מיר אונז אלס כהנים מופלגין אז מזה יוצר אז אין דרנס
 אז נלמא אז וועט: מורה י"בסג לביטוי השואה שית' שית' ענין שלא התבאר אלא י"בסג
 י"בסג ביטוי השואה קודם אז מיר אלס מ' ד"בסג עמוד נלמא נסמך מזה אז וועט הוכיח ד"בסג
 ההשגחה אינה כלום דהעדר נגלו א"לסין שאין מ' מתכווין אינו ד"בסג אז שהולא נפיו

ארבעה נדרים פרק שלישי נדרים

ר"ן כ"א.

שנים רוצין כנשא דינרין. שהמכר היה דעמו לשלש ולא נתכוון
בגדורו אלל לזר הליקא שלא יעמוד על דעמו שאמר כ
דינרין ושכיסם לשלש וכן הליקא נתכוון לשלש ולא נתכוון אלל
לזר המכר שכיסם לכן ולא יעמוד על דעמו שאמר חרשע דינרין
ומש"ה אל חיל דבר ועומה דמלתא

דערנעבן: גמ' ארבעה
אמר ליה רבי אבא
דת לן משמיה דרבי
ארבעה דברים (ב'ר'
רבי טרפון לעולם
שלא ניתנה נזירות
אמר אפילו תימא
שנניה רוצין קתני
אשי אמר לו טפי
משקל נדרא הוי או
וניא (ג' היה מסרב
אמר לו קונם ביתך
שאני מועם מותר
הימנו צונן שלא
יכילה ושתיה ואמאי
אלא משחעי איניש
איניש הכי אמר ליה
מי

בפחות משלה ולוקח יכול ליתן בו יותר משלה שציון שמשמעות
הנדר אינו אלא לומר א"ע"פ שספיקמו בלגם לא דריירי דברם סגל
הוא וימיר אין המוכר ראשי בשקל לא ה' המוכר ראשי ליתן בו סל
הוא וימיר שמשמעות נדרים אינו אלא לק ויחליף מלן דלמר דלשיו
כ"כ היא גוונא לא חיל נדריהו: תניא בתרוספתא דמכלתין(א) נדרים
אמרו מותרין מנין שלא יהא אדם נדר בהם כדי לנטען ח"ל לא יחל
ויצרו(ב)א לא יעשה דבריו חולין והביאה דמכ"ס ז"ל בפ"ה מג' נדרים:
נדרים(ב) לפי שלא ניתוס ויורוס אלא לפלגא(ג) והיה לנדרים דלחוקש
למיתות(ד) חיל אלא א"כ יקבל בלא תנאי הלכך מוכר ויטק שטלו
נדרים בתנאי א"ע"פ שעברו על תנאם לא חילי נדריהו: רבא אמר
לשילוי סימא רבנן מ' קמי עיניהם ר"ל. כלומר דמתניין נדרי
ירידון ללא משום הפלה היא אלא משום שזמו דכמיס שלא
לדבר דבדוק אלא לומר דמי קמי ר"ו שיהא שמשמעותו שר"י לבסוף
עיניהם רוצין קמי דמשמע מתחלה ועד סוף. וקשיא לי למאי דס"ד

ומעיקר דעמאל דמחמי' משום הפללה הוא למה ליה למחמי שניהם
והיום בשלש ידירין ורמי לנפוק קאמר כלומר שמתקיים המכר
בשלש ידירין אפילו ותרם מוכר בשקל או שנתן בן לוקח סעל וקח
שני כיון שבשעת נדק לא היה מתברר הדבר אם יחול אם לא.
וגראה בעיני דמאן רבנא קאמי דלא מצביא בשנים שהיו מהלכין
בדבר ואמר אחד מהם הריני יור שזה איש פלוני ואמר אחריו
הריני יור שאני דאין אחד מהם יור כרבי יהודה משום רבי
יפסוקי הכתם דין הוא שאל מחול ויורוהם לפי אי אפשר לחול
ויורוהם על שניהם ויזון שצטול אצל או צטל אצל או שמשעה
דלא הוא הפללה אלא אפילו במוכר ולוקח שאלפסר שיהא המד
כל אחד עבר על מנאן וקד"א דמי האי גוונא הפללה מקרא
ק' מן השלע ופרסוהי ולוקח אחר קונם שאני מוסיף ק' על
כיון דמות כולי האי לדיקא בדוקא נדרי ולא לזר: ל"א
אידך דציר מן שקל שלא יתן בו יותר מן דינר מי אמרינן כיון
שסיה. אולמא אפ"ג דנתיב לדיקא ושמתקא הרבה ממה שסיה
ית זון אפ"ה אמרינן דלאו בדוקא נדר הכא נמי דאף על גב
דמלך

וְיוֹסֵף קָהָנִי מִשְׁמַע מִמַּחֲלֵה בַּשְּׂדֵדִים הָיוּ רוֹשֵׁים בְּנֵי אֵלֶּה שֶׁהָיוּ וְאֵין סִפְדֵי דַעְתָּן לִּךְ הַלֵּכַן שֶׁאִמֵּר הַמוֹכֵר לִבְסוּף שָׂךְ הָיָה דַעְתּוֹ מִמַּחֲלֵה בַּפְּרִשִׁית אֲבָל אִם אִמֵּר שְׂדַעְתּוֹ לְמַה שֶׁהָיוּ אוֹסֵר אֵין נִדְרֵי זִרְזוּן דִּהְיוּ נִדְרֵי קִיָּם וְדִלָּא כִּרְבִי יְהוֹדָה מֵשׁוּם רַבִּי טַרְפוֹן

מלא היה כלנו: הבא נמי משתעי איניש חבי. דעיסת לון מופלג יותר מאכלה ושחיה טפי מ

עין משפט
ור מצות

2 א מ"י ס"ח מהלכות
מדרס הלכה י סמג
לארץ דמב טוש"ט יו"ד
סימן ר"ח סעיף ד:

מוסף רע"י

[illegible]

תוספות

אמא להפארה וזאת
והיא נולדה בדרום
מבז ופלא וי"ל דלפני
מסדד ממוס דחזק
הדרום לגיור: **מספיק**
מא שקבר נפשוהי
מחנניהל אפי' דכעת
הדרום לא היה דעתו
היה ב' דירון אלס הוה
דעמוס לטוריד כחם שויל
סולא לרחם נחם דהר
מספיקאן לאש נחם דרס
מספיקאן יתן יל מלך
יתן יל צ' דירון מספיקא
מא מסכרד נפשו: **במא**
אמר אלס דרס מספיקא
אלס מיהל כגון מ' קמר
שיקון ר' דהוה חתמה
אלס ב' כסויל אלס חתמה

לאו נדר הוא כלל דדוקא
 ים משונות לנס לק ההס
 לע מופלג משלשה דינרין: